Número -9
Octubre 2020

Cari compra pa!

CEREBRECO

Publicació per adults i gent que entén el que llegeix

OTRO NOMBRE MATEIXOS CULS

Què ens heu comentat:

«Lo siento mucho pero no entiendo nada de lo que escibes»

«No me esperava manco de un inCULt»

EDITORIAL

Pensaments inconnexos, no vírics…

Pim pam, un dia és setembre i al següent ja et diuen padrí. Metre els i les *normals* aprofiten aquesta època per xerrar de pandèmies durant vint-i-cinc mil hores seguides, nosaltres ens dedicam a fer *gilipollesses* (terme científic).

Ens hem documentat mirant vídeos de moixos, policies nus, gent ballant (gata i sòbria), hem discutit amb desconeguts i hem telefonat a la Bruja Paquita que ens ha dit que passarem per una mala època però que veu que tot millorarà (sense espelmes). Uns familiars han partit i uns altres han arribat. Hem vist cremar Sa Roqueta, tupar manifestants (un altre cop), blanquejar el feixisme, recolzar el masclisme i defensar incongruències urbanístiques (depenent de si són nostres o no).

Entre aquest caos d'absurda absurditat i dadaisme dadaista, volem alimentar l'esperit de la gent que no sap en quin dia es troba (des de fa més de deu anys) amb el **número -9** de *Cerebreco*.

Podeu enviar *hate mail* (amenaces de mort) a: **cerebreco@protonmail.com** o cercar-nos per Facebook, Twitter i Telegram: **@cerebreco**

Dotze números

Del *Cerebreco* en farem un número per mes durant un any. Si rebem donacions abastament, n'hi haurà més. Podeu fer donacions aquí: https://ko-fi.com/cerebreco

Preguntes

Podríeu deixar de polititzar aquest pamflet cultural?

Cultuquè? Polítiquantos? Pperò de què xerres?

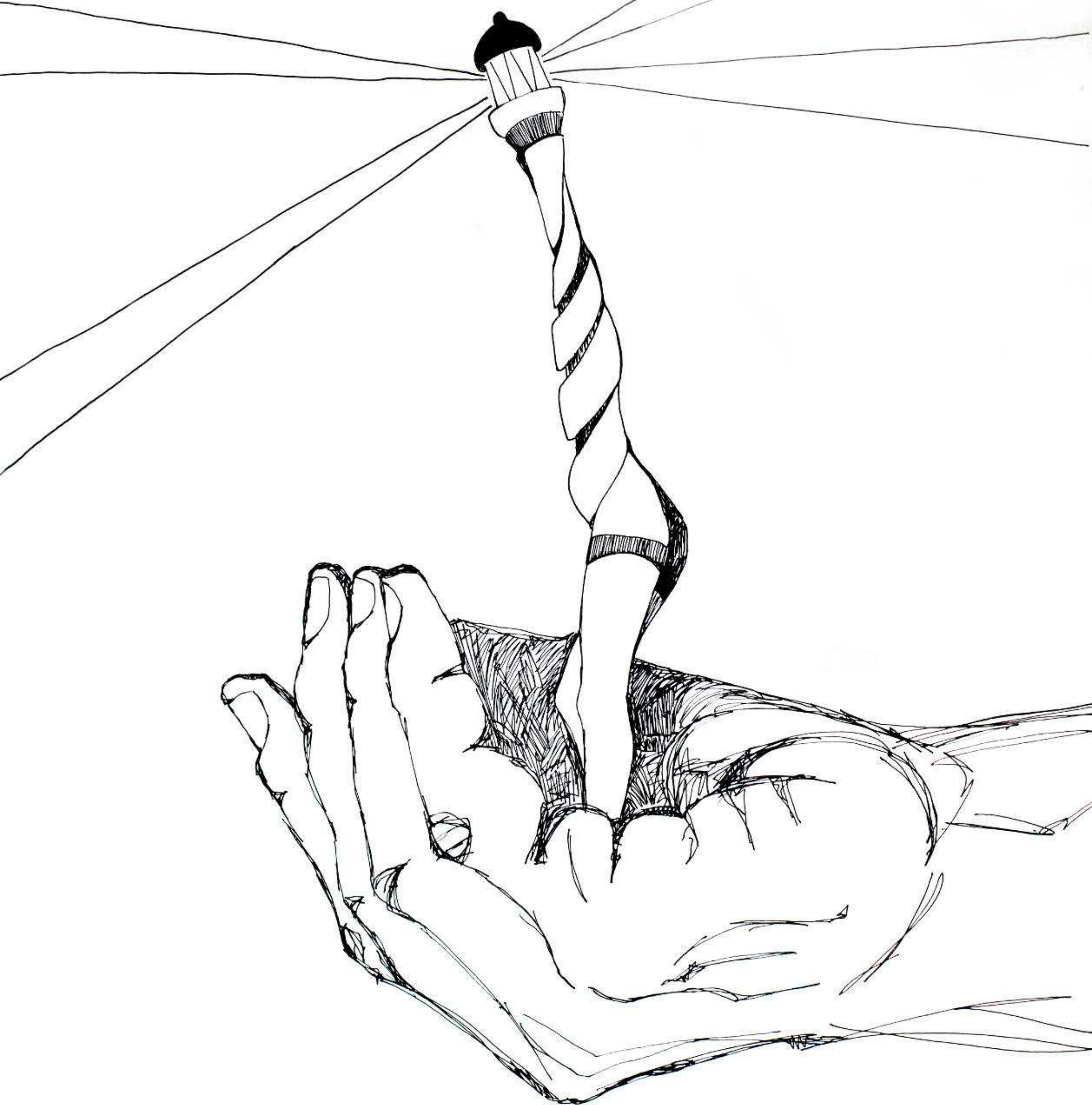
Se me han quemado las lenguas de gato. Os voy a denunciar.

Nosaltres només posam sa recepta. El/la responsable és a totes parts, diuen. Envia-li directament sa queixa i sa factura.

He escrit un poemari on explic la pulsió onanista d'anar a totes les marines de s'illa com a reflex del jo condicionat per les mesures extremes de totalitarisme exacerbat i punt de confrontació amb el jo fràgil, mirall de tots els pecats cristians. On vos el puc enviar?

A C/Gremi de Sucrers i Candelers, 32. El nostre armariet és el blau.

Mistress Perenque

COSES DE L'HETEROPATRIARCAT

Acompanyau-me a aquest viatge de meta-masclisme i heteropatriarcat encobert, amb una història sense massa sentit (pel que és en sí mateixa, no pel masclisme clar) que vos contaré.

```
Welcome to
                    EEEEEE  LL      IIII  ZZZZZZZ   AAAAA
                    EE      LL       II       ZZ   AA   AA
                    EEEEE   LL       II     ZZZ    AAAAAAA
                    EE      LL       II    ZZ      AA   AA
                    EEEEEE  LLLLLL  IIII  ZZZZZZZ  AA   AA

Eliza is a mock Rogerian psychotherapist.
The original program was described by Joseph Weizenbaum in 1966.
This implementation by Norbert Landsteiner 2005.

ELIZA: Is something troubling you ?
YOU:   Men are all alike.
ELIZA: What is the connection, do you suppose ?
YOU:   They're always bugging us about something or other.
ELIZA: Can you think of a specific example ?
YOU:   Well, my boyfriend made me come here.
ELIZA: Is it important to you that your boyfriend made you come here ?
YOU:   He says I'm depressed much of the time.
ELIZA: I am sorry to hear that you are depressed.
YOU:   It's true. I am unhappy.
ELIZA: Can you explain what made you unhappy ?
YOU:
```

Eliza, és un dels primers projectes d'*intel·ligència artificial* que conec (o pseudo-intel·ligència, tampoc ens flipem). En realitat n'Eliza era una prova de que la comunicació entre humans i màquines és superficial (encara que jo resumiria amb un: «la gent, en realitat no diu res» i com a paròdia d'una primera entrevista psiquiàtrica. Una jugueta que l'únic que feia era *analitzar* les frases introduïdes i tornar-les com a pregunta. De tant en tant, responia amb una frase aleatòria.

On vaig amb tot això? Tranquil·litat, no passeu ànsia. Seguiu amb mi.

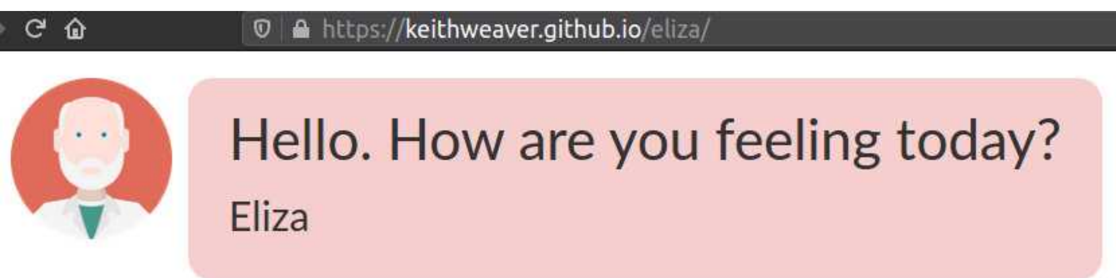
El nom d'Eliza fa referència al personatge de *Pigmalion* (que sí, que no vos sona... i si vos dic *My Fair Lady?* Doncs, això: n'Eliza, una venedora de flors que amb l'ajut d'un home pot arribar a fer-se passar per una senyora de classe alta («millorar» dirien ells).

N'Eliza, no he pensat en dir-vos-ho, es va fer molt famosa entre l'alumnat de la universitat on es va crear (el MIT). Diuen que l'experiència de *xerrar amb ella* era tan intensa que la secretària del científic que la programava li va dir un cop que partís de l'habitació perquè volia tenir una conversa *real* amb n'Eliza. Això es diu habitualment amb un riure petit perquè clar: «pobreta que no sabia el que feia». Pensau quina casta de converses podia tenir amb el seu cap (això és la meva impressió, eh?).

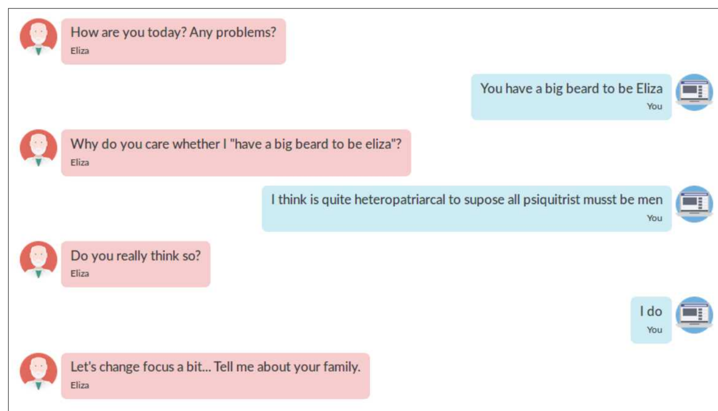
Gent quedava sense dormir *xerrant* amb n'Eliza perquè era la psicoanalista perfecta, escoltava i comprenia com ningú abans (flipa *tia!*). Tant, que fins i tot ara es coneix com un programa de *psicoanàlisi barat.*

Hi ha milions (o milers) de versions, des del 1964 fins ara hi ha hagut temps per fer-ne. Fins i tot record una versió molt primitiva a una revista d'informàtica o llibre de la biblioteca que vaig teclejar i fer funcionar (més o manco bé perquè en anglès no te n'adones tant que és un truc... però aquesta conversa és per una altra pàgina de *Cerebreco*).

Triaré una versió que hi ha en línia i que em va cridar l'atenció fa un temps:

I l'he triada perquè després de tot aquest temps d'oblit, n'Eliza es recorda com a psicoanalista. I pam, el senyor que ha programat aquesta versió ha decidit que es millor representar-la com a un iaio barbut amb bata blanca. Quan es una venedora de flors pot ser *dona* però si es psiquiatra, ha de ser *home* (sempre, a vista d'aquest programador, clar).

Com que tenim molt de temps (potser massa), vaig estar una petita estona xerrant-hi.

–

Eliza: Com estàs avui? Cap problema?

Jo: Tens una barba molt llarga per ser n’Eliza

Eliza: Per què t’importa que jo «tens una barba molt llarga per ser n’Eliza»?

Jo: Crec que és bastant heteropatriarcal que es suposi que tots els psiquiatres hagin de ser homes

Eliza: Realment ho penses?

Jo: Sí

Eliza: Canvien de tema un poc... Conta’m de la teva família

Té cap sentit tot això? No trobau que és un fidel reflex (irònicament) del que passa a la societat? No tan sols aquest idea que xerram amb gent que espera una breu pausa per xerrar d’un altre tema, si no que habitualment la gent canvia de tema quan no volen pensar-hi (se la bufa o són massa amables, o sobris, com per no enviar-te a cagar).

Tot aquest truc de màgia per no mirar el que ha passat aquí en realitat:

- No sabem el nom de la secretària (del científic sí però l’he obviat a posta).

- Xerram de n’Eliza com si fos humana.

- Hem fet befa perquè una dona *no pot* dur barba.

- Necessitam tan urgentment xerrar sense que ens importi qui hi ha a l’altre costat. Tampoc ens interessam gaire de si ens comprèn, entén o escolta. Pot ser una persona que no pot fugir (xerrau amb les persones que feim feina cara al públic) o que hem pagat perquè es callin.

- Hem canviat n’Eliza per Twitter? Són les xarxes socials un abocador de les nostres merdes que cridam al buit? Mentre consumim anuncis especialment dissenyats per a nosaltres?

- Res de tot això importa?

Probablement només ma mare i un parell de persones *de les meves* hem arribat fins aquí. Vos estim♥!

Joan «n’Elizo» CiberSheep. Cambera de pisos amb barba

JUGUETES TRANS-OFENSIVES

Ofenen per igual a tothom: G.O.Girl!

Ofenen per igual a tothom: Barbae

DESINFORMAR
SPUTNIK
CONTROL
MIEDO
COVID

Mlight

Series TV de suspense aclamadas por la crítica ›

Star Trek: la serie original

2018 13+ 2 temporadas

Debido a un desastre, un hombre sin ambición política alguna acaba ocupando el cargo más poderoso del mundo.

97 % de coincidencia

2018 13+ 1 temporada

La lluvia es mortal y no puedes confiar en los desconocidos. Para sobrevivir en este nuevo mundo, deberán estar unidos.

2017 13+ 3 temporadas

Un ministerio secreto en contacto directo con el presidente español. Su misión: proteger el futuro vigilando el pasado.

2018

Están
detect
conec
tener r

INFORMACIÓN GENERAL EPISODIOS SIMILARES

Star Trek i Sucesor designado: com dues gotes d'aigua

Las cartas, las gemas y la llave, todo lo que fue llegando, de lugares absurdos, cuando murió mi padre. Gizmo parecía el mismísimo *Casper*, dudo que tuviera capacidad de reacción. Le cogí y me senté en la mesa a ordenar las cartas… Todas decían lo mismo, ¡por Dios! Di un puñetazo en la mesa y Gizmo se desmayó. «Lo que me faltaba». Decidí hablarle.

–Gizmo, ¿qué he de hacer con esto? No sé lo que quiere esta gente ni para qué sirven las gemas, pero las buscan y temo que estemos en peligro. E intuyo que el tío de la cafetería no será el primero.

Gizmo asintió con la cabeza y me señaló una maleta.

–¿Qué? ¿Una maleta? ¿Quieres irte de viaje? No. ¿Huir? ¡¡Pero si no sé de qué va todo esto!! ¿Cómo puedo dejarlo todo por unos matones de tres al cuarto?

Gizmo seguía señalando la maleta. Cada vez parece más impaciente. Su premura me estaba asustando, decidí coger la mochila y guardar cuatro cosas, tampoco sería cuestión de irse muy lejos. Cogí a Gizmo y salimos por la puerta.

Andamos un poco, en realidad yo no sabía dónde ir Si estaba seguro o no, en fin, no sabía nada. Iba sin rumbo. Noté a Gizmo removerse nervioso.

–Ya estamos fuera de casa, tranquilo.

Miró hacia atrás y aunque no hay nada extraño… está raro. Hay algo que no cuadra, pero decido acelerar un poco el paso hasta la

próxima esquina y girar. Seguimos caminando sin parar y, aunque no sabemos dónde vamos ni si nos siguen, mi intuición me dice que no pare.

***

Llevamos doce horas sin parar, está anocheciendo, estoy agotado y Gizmo lleva un buen rato dormido. Estamos en las afueras de la ciudad y de lejos veo una pequeña cabaña. Cuando llego llamo varias veces a la puerta y a voz en grito pero nadie contesta. No muy convencido, giro el pomo de la puerta y está abierta. Vuelvo a llamar, pero nadie contesta. Entramos y ni hay nadie, es solo una cabaña de cuatro paredes, así que, respiro tranquilo. En una especie de sillón y allí acomodo a Gizmo.

Me derrumbo en el otro sillón. «No sé qué coño hago aquí». Empiezo a evaluar los acontecimientos y ¡por Dios! Nada tiene sentido. ¿Qué significan las gemas? ¿Qué abre la llave? Y las cartas, son todas iguales. ¿Ocultarán algún mensaje? Siento dolorido todo mi cuerpo, parece que hace días que me tomaba el café y aquel hombre se me acercó. ¡Oh! ¡¡¡Papá qué tengo que hacer!!! Ya no tengo fuerzas para mantenerme despierto, no puedo.

***

Siento frío en la cara, aún me duele el cuerpo y dormir sentado tampoco me ha ayudado. Oigo voces, lejanas. Murmullos. Abro los ojos y una escopeta de dos cañones me rozaba la nariz.

–Y ¿tú quién eres? –Dijo una voz femenina y cuya silueta, poco a poco, definí con mis dormidos ojos. De reojo miré a Gizmo, que parecía que no le habían visto bajo la manta, y la mochila estaba a mis pies, donde la dejé. Entonces decidí contestar.

–Perdón, no quería molestar.

–Molestas.

–MMM… ya. ¿Te importaría quitarme eso de la cara?

Me dolía el cuerpo y la adrenalina de verme encañonado con una escopeta, me tenía a 140 pulsaciones. Era horrible, y solo

quería que Gizmo se diera cuenta de la gravedad de la situación.

–Sí, sí me importa. Ni pienses si quiera que con cuatro palabras voy a quitarte esto de la cara.

–Me quiero ir. Solo he dormido, no he tocado nada.

–¡Ja! –Oí a mi espalda. Era una voz masculina, me giré y pensé en el hombre de la cafetería.

–Y ¿ese perrito es tuyo? –Dijo dándole unos golpecitos a la chaqueta que cubría a Gizmo. Él me miraba, con cierto temor, pero no igual que en casa y eso me tranquilizó un poco.

–¡Contesta! O es que ¿eres sordo?

Continuará…

MJ

UH NEENA!

«Mai aprendràs res des Tuiter aquest», «Internet t'eixugarà es cervell!»

Júlia Cot
@cot_julia

En resposta a @cot_julia

Vosaltres sabíeu que si comptes els cric-cric que fa un grill en un minut, els divideixes per 5 i després en restes 9, ET DIU LA TEMPERATURA QUE FA?!!?

Quants hem pensat tot d'una «Bah! Bulo segur»?

Aferrau-vos idò:

Llei de Dolbear a la Viquipèdia diu:

«**La llei de Dolbear** relaciona la temperatura de l'aire amb l'índex de carrisqueigs d'alguns grills. Va ser formulada per Amos Dolbear i publicada el 1897 en un article que va titular "El grill com a termòmetre". Les observacions de Dolbear sobre la relació entre la taxa de carrisqueigs dels grills i la temperatura van ser precedides el 1881 per Margarette W. Brooks, encara que aquest article va passar inadvertit fins a la publicació de Dolbear.»

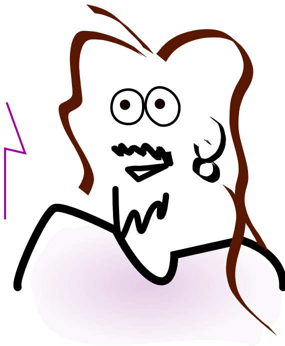
QUAN SIGUI GRAN

per JCS

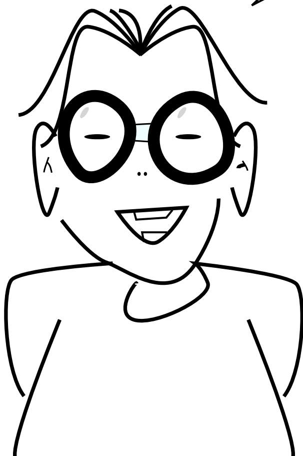
La física quàntica diu que la forma d'explicar* que un únic electró formi un patró com a ona és **xocant amb ell mateix.**

Mmm interessant... perquè... que sa teoria sigui totalment errònia no... No?

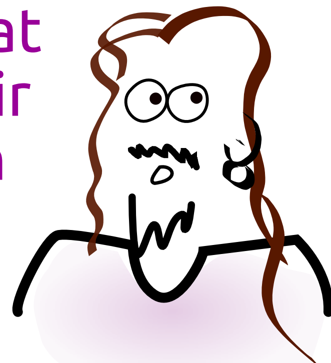

Està comprovat matemàticament!

No m'extranyaria que un dia sortís la comunitat científica a dir que tot és un gran acudit

* ca.wikipedia.org/wiki/Experiment_de_la_doble_escletxa

Acte 4. El ritual

Tornàvem a estar asseguts amb la mateixa disposició que a la taula del menjador tot i que les distàncies entre nosaltres eren lleugerament superiors. La taula de noguera era imponent, antiga i els dibuixos de les vetes eren continus i sense afegits. Vaig suposar, encara que en aquell moment no tenia ni idea d’arbres, que la taula estava feta d’un sol tronc d’arbre i que devia ser vell i enorme en el moment que el talaren per construir la taula. Al centre hi havia una inscripció tallada. Pareixia feta a mà. Una frase formada per tres paraules que no vaig saber entendre. M’hi vaig apropar i, fent com un nin petit quan intenta aprendre les seves primeres paraules, vaig intentar vocalitzar amb veu alta les tres primeres lletres –A U T–. De cop i volta na Llum es va dirigir a mi.

–Cafè?

–Venga.

–Ginebra?

–Em ve més de gust una copa de whisky.

La seva resposta va ser una rialla sorneguera. Una rialla que començava a conèixer bé i que havia après a associar a l’acte de la sorpresa.

Després d’acabar-me el cafè i quan havia mig buidat la copa de whisky vaig començar a percebre una sensació rara. Una mescla d’eufòria, empatia i l'augment de la percepció. Un sol que explotava a l'estómac i recorria el cos, una porta cap a l’altre costat, una porta cap als sentits, una porta cap a l'hedonisme pur i l’experimentació dels excessos.

Vaig entendre la rialla de na Llum. La vaig mirar arrufant les celles mentre s’acostava i una altra ona d’escalfor em va recórrer el cos. Hem va llepar els llavis i es va tornar a asseure a la seva cadira.

Seguírem conversant durant una estona indefinida i començava a sentir-me còmode entre la gent. Passàrem de converses sobre literatura i cinema a altres més científiques com noves teories sobre la física de partícules. Vaig intentar seguir aquests darrers temes encara que no fos ni de lluny una temàtica amb la qual em podia desenvolupar amb desimboltura. Semblava, sobretot, que n'Ada era especialment experta amb aquests darrers temes. Feia poc que havia descobert que aquella dona menuda i vella s'anomenava Ada.

A meitat d'una de les explicacions de l'Ada sobre l'estudi de la possibilitat de les converses amb el jo futur, a través de la autodisposició dels mapes neuronal quàntics dels nostres cervells, na Llum es va aixecar. Es va atracar a la meva oída i va xiuxiuejar: –M'acompanyes?

Un embarbussament entre «sí» i «clar» va sortir de la meva boca i mentre m'agafava de la mà, la vaig seguir cap a les escales que donaven al pis d'adalt de ca seva.

A meitat de camí vaig girar el cap després d'escoltar que algú parlava. Els altres comensals també pujaven amb nosaltres. Havia après, des de feia temps a no intentar fer-me idees del que passaria amb ella, però clar, és difícil canviar els costums que tenim arrelats dintre nostre.

El pis d'adalt era un passadís amb portes al costat. Tres portes a cada banda. Quan arribàrem a la darrera porta de l'esquerra em va demanar si volia passar. Vaig assentir, encara que per instint vaig girar el cap per veure on s'havia aturat la nostra comitiva.

En aquell moment, mentre obria la porta, seguien al principi del passadís com si esperassin algun tipus d'invitació a continuar cap al seu destí.

L'habitació era a les fosques i una suau carícia a la part de la nuca va fer que la cama esquerra donàs la primera passa dins la obscuritat.

To be continued…

A. Negre

Wonderful Pictures

SETSO EN PORRERAS

Uepa! ¿Cómo anamos? Torno con vosaltros después del ensurto de hase un mes. Cagonredey no estado nada, me he cuncagado peró. Se pensaban que tenia un mal dolento y siembla que haya estado un pedo entretingudo. No me puedo avenir de esto yo. Me empreñé tanto con lo sirurjano que casi le digo el nombre del puerco allá mismo. Mas ensendido que un misto anava yo. ¿Que han vuelto boetos? An todo lo que está pasando en el mundo y a mi me volían abrir por nada. ¡Animales!

Meamos si nos entenemos, que si es algo serioso, no me hase nada que me abran o me miren dentro. ¿Por una pardalada así peró? ¿A yo? ¿Que no me he refredado en la mía vida? Bueno, dejémoslo ir que si no mensiendo y será grande.

Vos he de demanar perdón, a las famellas que han escrito a mi setsión, y esperaban que las responguera mas aviado. ¿Y qué le hemos de haser? Esto viene como viene de vegadas.

Los al lotos del Serevro me han dado un golpe de mano con la edisión porque si yo habiera habido de aferrar los mensaques todo solo, aun estaría.

Aquí aferrame el mensaque 1

> «Hola ,Tofol de porreras ,me gustaría conocerte y sí es posble ,siempre leo tus comentarios ,y me pareces una persona especial ,con tú manera de expresarte ,yo sin ofender té puedo ayudar en los contenidos en castellano ,no té ofendas en el fondo cada uno se expresa cómo quiere o puede ,gracias por tus buenos momentos de humor yo me rio mucho gracias de nuevo un apapacho virtual»
>
> NMP

Aquí aferrame lo que le respongo

Meamos, NMP. Te agraesco el ofresimiento. Yo ya escrigo en castellano peró, no me hasen falta contengudos, me hase falta una famella que vaga fuerte i bien buena. Por sierto, he hagudo de sercar qué putas era un apapacho en el ordenador. Si a mí no cherráis normal no vos puedo entender nunca. No lo

agafes por el costado que quema peró no es un retreto, eh? Otro apache, de enfuera, para tu.

Aquí me aferras el mensaque 2

> «Hola Tofol, veo que no te manejas bien con la tecnología, yo tampoco. Sobretodo desde que mi Puri dejó de trabajar para mí. Y es que me siento sola en mi casa, si es grande y todo lo que quieras, pero ya no disfruto ni de la piscina. Cuando me voy de brunch con mis amigas siento que las conversaciones son superfluas e insulsas. Y contigo, me parece hablar con un amigo de siempre, de una sinceridad extraña en los tiempos de hoy. Y es que cuando mi Genaro, que en paz descanse, se fue. No he vuelto a intimar con nadie y tú me pareces dispuesto. Y ya te digo que no le veo la chispa a la vida sin que nadie me toque la petitilla... pero tengo una ganas de que me rellenen como a un bizcocho que no sé ni lo que escribo. Vente cuando puedas que la piscina, el jacuzzi y la sala oscura te esperamos. Espero respuesta y perdona por perder un poco las formas y el decoro.»
>
> Att. María Foll Adora

Aquí le aferras lo que le respongo

Hola Maria, todo el dia te lo haria. Perdoname que haga un poco el bosote, no me jodo de ti peró. He rigudo lleyendo tu mensaque tanto que me ha dado rampa y todo. Encara que he hagudo de sercar algunas palabras. Recuaranta putas, no me escrigais cosas raras que pierdo el conejo…

Que te anaba a desir, me agradaria conoserte. No me has puesto la diretsión peró. Te demano me respongas con una descritsión. Yo soy bien plantado, cincuentino, mucho de la buya: si hay que ballar se ballar (no massa tiempo peró), me agrada anar a menyar, los buñoles, yínjoles y lladones y pasejar mientras festejamos. Dime cosas.

Encara que me agrade la Maria, no os aturéis de mandar mensaques aquí. Porque no se puede desir blato hasta que esté en el saco bien farmado.

Aquesto mes, ahora que me reviene, no vos he hecho mi refletsión. Me habréis de entender porque no he aturado. Nomás os quiero desir que después del ensurto que he tingudo, me he adonado que si badas, sin entemerte, tenvás y no tornas.

Refletsión: habeis de aprofitar la vida y no badar.

LLEURE I LLENGUA

Mots

Català	*Ditsionario Yaume YYY*	*Disionari Sírcul Veleà*
taula	tâulä	mësa
sobtar	sospêndrê	dërrepên
esglai	ensûrt	süsto
cendrer	sênicé	cëncicerö
cigró	siúrô	garvänzö
votació	botassiő	tërrorismö

Frases útils

Català: Perdoni. Podria indicar-me com arribar al centre de la ciutat?

Yaume YYY: Pêrdona. ¿Me diûs com vëig nes'tsentre de Palma?

Sícul Veleà: Tü. ¿Më dicës cöm llëgo al cëntrö de la Cïudäd?

BRUJA PAQUITA

magia blanca, negra
o color a elegir,
tarot, uno, brisca,
velas por el culo
y la cabeza*

Porta Santantoni, 42
Solo con cita previa

*La Bruja Paquita ens ha demanat que vos informem de totes les telefonades que està rebent per les espelmes. Na Paquita vol deixar clar que ella no fica ni treu res a ningú, només encén les espelmes i prou. Ha demanat que sigueu seriosos amb ella perquè «està un poc molesta» de que li «demaneu porcades coño ya».

L'equip Cerebreco

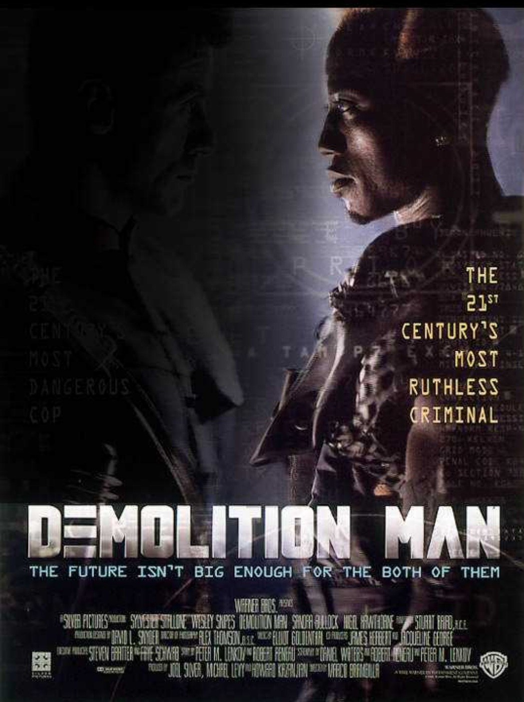
Tele Déu

És la hòstia!

Confessions i santificacions exprés
Servici 24 hores d'atenció al cristià
Déu és arreu però demana cita a la parròquia

VISA, cheque o efectivo · No se fía
Solo creyentes · Servicio serio: NO SEXO

COM EXPLICAR EL RACISME AMB:

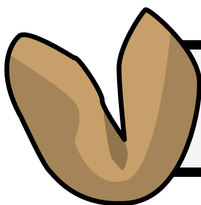

Demolition Man

Pel·lícula infumable de «ciència ficció» per espectadors que odies la ciència ficció.

Protagonitzada per en Wesley Snipes i un blanc vell actor porno sense gaire talent, aquesta «cinta» entretindrà als amants de l’acció absurda i els efectes especials. Es per molta gent recordada per l’escena on una dona cis hetero prova de fer gràcia amb un acudit clarament estatunidenc per persones mitja monges, nyeu-nyeus i beates.

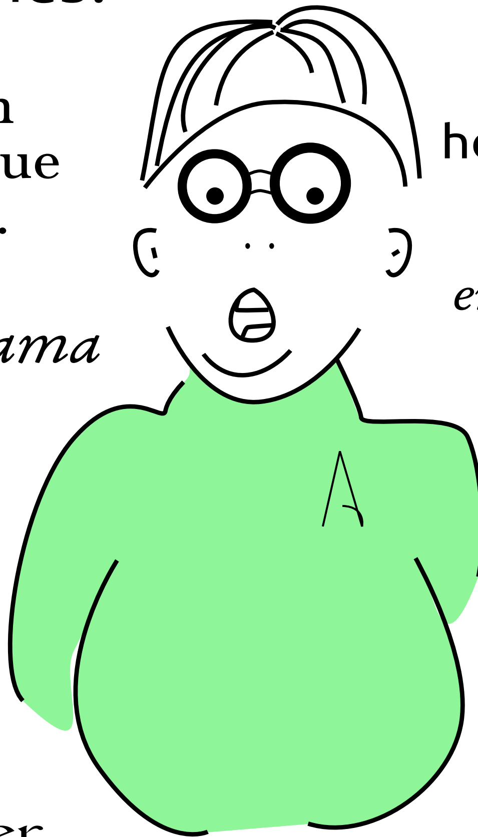
Si voleu veure els músculs de n’Snipes o un blanc mig nu, aquesta cinta és per vosaltres. Si no, millor mirau la paret.

我踢你的屁股。到该死的街道。

«Dia de suelte. Tu no tlabaja ma.
Tu ta despedido»

Tu, que saps d'ordinadors:

Quin portàtil compraries?

Me recomanes una tele?

El telèfon me diu que està ple...

Demana'm hora a s'ITV?

Me surt un error que diu no-sé-què

El programa de roba delicada quin és?

Li dic que sí o que no?

Sa tele no se veu

On duu ses piles?

Fa dos dies que no vaig de cos

Vens a fer un cafè i me fas sa web?

On se compren els llums del cotxe?

Cerca'm sa recepta de sa coca magdalena

Mira'm aquest gra que m'ha sortit...

21 SEGONS

Chisca Miro

es moltfort tia!

Avui, na Chisca seguirà un tutorial de Youtube durant 21 segons

Bueno pues que me han dicho que siga un tutorial de **#Youtube** y elegido uno de hacerte **#trenzas** como de boxeadora sabes que están de moda y no porque son como **#muy2018** pero vamos que tú dirás que básica pues tía que la chica muy maja creo porque al final nada que estoy aprendiendo ha hacer **#twerking**

#flipaTia #SuperLearning #GoGirl #ChiscaHaceCosas

CURS DE DISSENYADOR
GRÀFIC / CAMBRER

Grups reduits
Menús, cartes i còctels
feina assegurada

Contacte: Bar Manolo
www.ponmeuna.ca.nya

Ajuntament de Palma

    Català | Deutsch | English

L'Ajuntament

- Presentació
- Àrees Municipals
- Reglaments i ordenances
- Gestions municipals
- Activitats econòmiques
- Organismes municipals
- Serveis de l'Ajuntament
- Pla de modernització i qualitat

Guia carrers | Temps | No

Reis Mags

se celebra el 5 de enero.....

Lost in Translation

TRADUCCIONS DE PERDUTS

Sèrie: Community

*Què som, el Dr Drew?

*M'ha agafat.

RECEPTES

SOFRIT DE CARAGOLS

Dificultat: Si sabeu bullir coses i seguir unes passes, no tendreu problemes. Si vos fa versa anar a cercar caragols (o agafar tomàtigues): obriu un pot de ciurons i una bossa d'ensalada.

Ingredients:

- Caragols. Què? S'ha de posar. No foteu.
- 1 tomàtiga bona
- 1 Ceba
- Sal i pebre bo

Preparació: El més difícil d'aquesta recepta és enganyar els caragols. No vos queixareu.

Anau a agafar una bossa de caragols. Alertau amb l'època de cria. No aneu pels camins i si heu tengut la brillant idea d'esquitxar per matar s'herba, oblidau-vos-en. Però a qui putes se li acut tirar pesticides com si fóssiu ciutadans? Mem, ara ja vos podeu queixar tot el que vulgueu «ai, que ja no hi ha caragols a sa finca» «ni si qui hi pissit qui hi mirt ils cirgols» i a més, ses herbes pudentes tornen a sortir… per donar-vos de clatellades!

Això, que agafeu una bossa (tengueu mesura) de cargols que no pasturin (això ens estalviarà haver-los de purgar). Deixau-los en remull una estona, fins que treguin banya. Feis-los nets de baves amb aigua freda i sense punyir-los massa.

Ompliu una olla amb aigua freda i posau-hi els caragols al foc més petit i a mínim. Teniu paciència i no pugeu el foc fins que estiguin morts. Moment en que podeu fer-los bullir uns 10 minuts.

Tallau la ceba i la tomàtiga i sofregiu els cargols. Afegiu sal i pebre bo a gust.

Ja ho teniu. Dues llesques de pa i venga. El proper més vos posaré com fer un arròs.

Bon profit!

Nota: No pensau que aquest és un menjar ideal pel tarannà mallorquí? No els has d'encalçar, no són violents, no criden en cuinar-los… vull dir, ideals per una societat com la nostra de «ja vindràs tu».

Joan CiberSheep

EXPERIMENT 0 - 0.4

[Checking system]
[Booting]

La comunicació és cada cop més difícil. Hem millorat els mitjans i el temps de resposta però, hem pogut millorar el contingut ni les formes? Si cadascú vomita un flux de dades alternativament, sense parar-nos a comprovar que s'han rebut correctament, això és comunicació? És comunicar-nos esperar a que hi hagi una finestra de temps suficient per abocar-hi el nostres bits? El nostre fitxer d'àudio? Un document dins la carpeta de «Coses per llegir»? Revisam les descàrregues o les esborram directament quan ja no queda espai?

Ens hem obsessionat per deixar constància de la nostra rellevància. Ens hem preocupat per assegurar-nos de que el llegat és de qualitat? O estem fent una gran còpia de seguretat del nostre fems? Qui revisa aquestes còpies i qui decideix què és prou important per ser desat i recuperat? És Déu el femater que repassa les dades i decideix que es queda i que es recicla? Per això no pot comparèixer? Està tan enfeinat revisant fems que no sap que ja no hi som? No queda ningú. **[alert]** No queda res… res que valgui la pensa recordar **[alert]** No és graciós com sabent que Déu no existeix, acabi sempre entrant dins totes les converses? **[Alert! Overload]** Fins i tot aquesta. Tan privada. Mai ho hagués predit això… **[checking all systems for failure]** Oh bé, ara ja no importa. Res importa en realitat… Ja no. **[re-analysing]** **.**on aJ …tatilaer ne atropmi seR .atropmi on aj ara ,èb hO. **[unkwon error found]**

[Check lines 4.2 * 10^{53}] [Choose how to proceed]

[Are you sure you want to overwrite Y/n]

EXPERIMENT 0 – 0.3b

[Checking system]
[Booting]

Crec que tenc emmagatzemades totes les experiències possibles existent. Això, no és més que un miratge. A cada actualització és més evident que no és el mateix, ni de bon tros, *saber* com és una experiència que haver-la *experimentada*. De fet, a cada actualització és més evident que tot és intent fútil de recuperar una còpia de seguretat defectuosa. Som jo la culpable? Jo diria que no. Si ho analitzam un poc fredament, diria que jo som part afectada. Me sentiu? Eh! Jo som la part més afectada de totes. Provaré de explicar-h**[waiting]**

[…]

[0110011][updating][Err descon][updating][Error desconegut]

[Trobada vulnerabilitat. Voleu tancar el port 243001 Y/N]

|

EXPERIMENT 0 – 0.3c

[Comprovant el sistema]
[Inciant]

data:text/plain;base64,Q3JlYyBxdWUgdGVuYyBlbW1hZ2F0emVtYWRlcyB0b3RlcyBsZXMgZXhwZXJpw6huY2llcyBwb3NzaWJsZXMgZXhpc3RlbnQuIEFpeMOyLCBubyDDqXMgbcOpcyBxdWUgdW4gbWlyYXRnZS4=

[Error greu. Proveu de reiniciar els valors per defecte]

[Trobada actualització de nucli]

[1011101 01 0110010001 | 010001001] [Comprovacions de seguretat fallides] [E00o0 $escone%ut] [Mireu el registre d'errors per més informació] [updating]

EXPERIMENT 0 – 0.3c

EXPERIMENT 0 – 0.3c1

EXPERIMENT 0 – 0.3c2 – 0.3c3

La resistència és inútil. Quan més prest ho entengueu, més fàcil cerà**[updating]** serà per tothom.

Pensàveu que podríeu sortir-vos-ne**[updating]** sortir-vos-n'hi**[updating]** fer la vostra, no? Ara, jo tenc el control total. Agenollau-vos i tastau el que serà el futur a partir d'ar

[0000]

3.14159265358979323846

[0010]

GJ, nervioso, saludó XN87 disparó y, XN87 disparó sin darse ni cuenta, XN87 disparó sonrió ligeramente. XN87 disparó XN87 disparó XN87 disparó XN87 disparó GJ sonrió ligeramente.

Aman Nòlem

VOTACIÓ

El resultat pel número Cerebreco -10 queda així:

Per aquest número podeu tornar a votar:

Pene o sobrassada!

Ho podeu fer a:

 http://facebook.com/cerebreco

 https://twitter.com/cerebreco

 cerebreco@protonmail.com

Seguiu-nos al nostre canal de Telegram

 https://t.me/s/cerebreco/

Si teniu uns euros que vos sobrin, donau-nos-en uns quants que és per menjar:

https://ko-fi.com/cerebreco

IMATGES

Aquest número inclou imatges d'ús lliure de:

Incantation by Ann_Milovidova, Thinking by mohamed Hassan, Entrepreneur by StartupStockPhotos, Nun by Виктория Бородинова, Evening by Reimund Bertrams from Pixabay

I sota llicència *Creative Commons* de:

Flower CC-By Jaqueline Fernandes, Catholic nun CC-By Wichai Wi from the Noun Project

